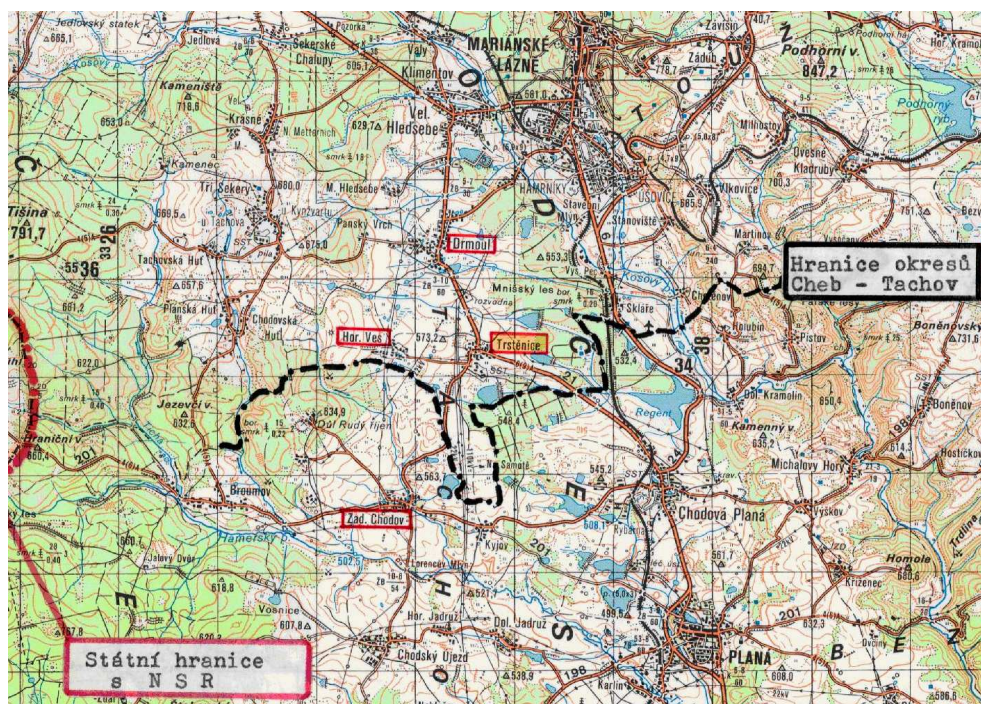

Historie v kostce

Z historie obce Trstěnice

Obec Trstěnice leží vzdušnou čarou 4 km jihozápadně od Mariánských Lázní, v nadmořské výšce 550, na hlavní silnici E 21 spojující města Cheb a Plzeň.

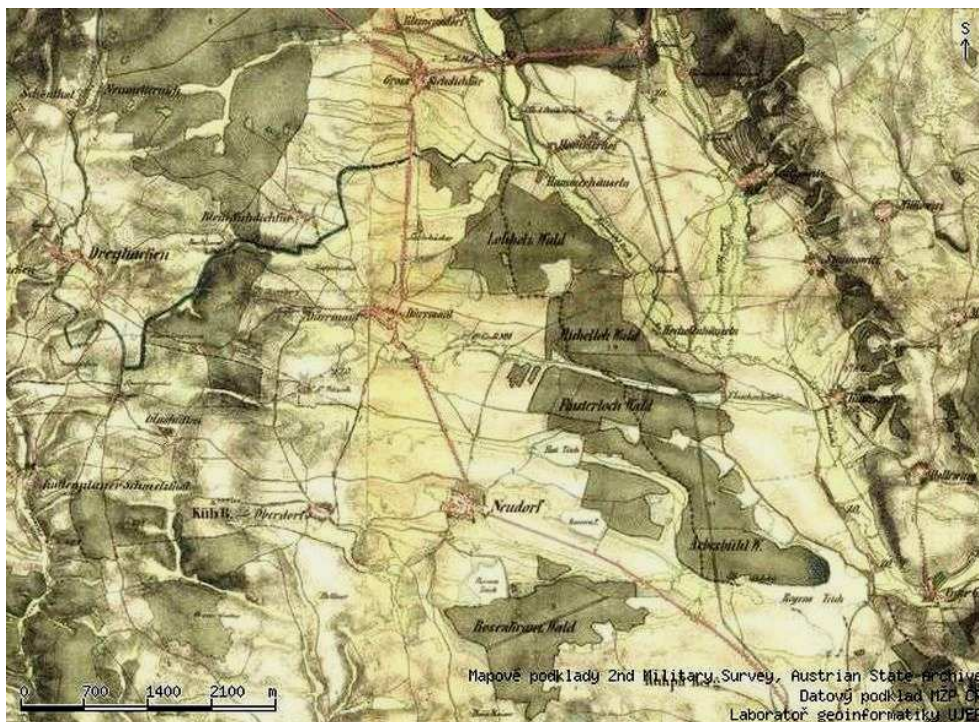
První písemná zmínka o obci pochází z roku 1367 a praví se v ní, že „podací právo ke zdejšímu kostelu má český král“. Sama skutečnost o zasvěcení zdejšího kostela Svatému Vítu také ukazuje na český původ obce. Tehdejší samostatná farnost Trstěnice spadala pod klášter Teplá; celou farnost tepelskou tvořilo poměrně rozsáhlé území obcí Malá a Velká Hleďsebe, Panský Vrch, Drmoul, Horní Ves, Skelná a Tachovská Huť a Tři Sekery. K obci patřila i dvě polesí – mnišský Les a polesí Rosekranz za dnešním Kravským rybníkem. Původní močálovitý terén s rákosím a třtinou (trstím) pak dal obci i jméno.

Historickou památkou a současně dominantou obce je farní kostel Svatého Víta, jehož původní část – sakristie – se odhaduje na počátek 13. století. Roku 1660, 1677 a 1776 byl kostel upravován až do dnešní podoby, kterou představuje styl pozdního baroka s rokokovým zařízením.

Domy a dvory stály původně ve dvou řadách proti sobě podél průchozí cesty. Na poměrně rozlehlé návsi stál kostel, v jeho blízkosti dnes již zaniklý

hřbitov, dále zájezdní hostinec, Josefská sypka, škola (dům č.p. 11 z roku 1896) a rybník.

Obec patřila poštou pod Chodovou Planou, v dalším období (do roku 1949) pod okres Planá. Od roku 1949 do roku 1960 pod okres Mariánské Lázně a od roku 1960 pod okres Cheb. Po roce 1989 a zániku okresů je začleněna do nově vytvořeného Karlovarského kraje.

Historická mapa obce Neudorf (Trstěnice)

Po skončení 2. světové války přišli do vsi první Češi vracející se z nucených prací v Německu a hned po nich i dosídlenci pocházející převážně ze Strakonicka.

Na podzim roku 1949 bylo ustaveno Jednotné zemědělské družstvo I. typu. Přes počáteční problémy si vedlo tak dobře, že jeho výsledků používaly státní sdělovací prostředky k propagaci družstevnictví. V roce 1957 byla v JZD již celá vesnice. 1.ledna 1961 došlo ke sloučení zemědělských družstev Trstěnice, Horní Ves a Drmoul pod společným názvem ROZVOJ. Prvním předsedou sjednoceného družstva se stal Jan Šíma, v roce 1962 ho vystřídal Petr Černík, v letech 1971 až 1980, v době jeho největšího ekonomického rozmachu, předsedoval Radovan Piskáček.

Dnes má obec Trstěnice celkem 352 obyvatel, z toho 113 do 20 let, 109 do 40 let, 71 obyvatel do 60 let a 52 důchodců. Žen je 179, mužů 113.

ZD svým podílem významně přispívá k rozvoji zemědělské výroby na bývalém okrese Cheb a dosáhlo četných úspěchů v soutěžích okresu i kraje.

ZD si vede již po mnoho let tak úspěšně, že pojem „Trstěnice“ v hovorové řeči splývá právě s tímto ZD.

Na leteckém snímku vesnice z roku 2003 je dobře vidět fotbalové hřiště při vjezdu do obce i oba rybníky na návsi, o kterých ještě bude řeč

Historický snímek obce z roku 1946 ! Fotografii věnoval pro obecní kroniku bývalý „pan řídící učitel“ Václav Beníšek. Originál snímku je dnes ve Státním okresním archivu Cheb.

Pohled na obec někdy z let 1973-1974...

... a dnešní pohled téměř ze stejného místa z roku 2008

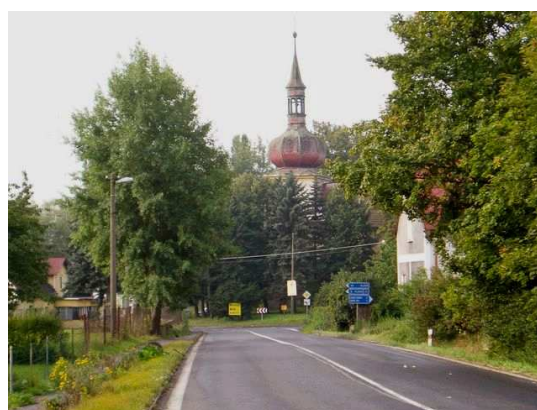

V úvodu již zmiňovaný kostel svatého Víta při pohledu z hráze mezi oběma rybníky na návsi v roce 1970.

Kostel sv. Víta tvoří přirozenou a jen obtížně zaměnitelnou dominantu obce; je dobře viditelný téměř ze všech stran:

Od Chodové Plané...

... i směrem od Drmoulu

Z kostelní věže se i přes určité riziko při výstupu do zvonice po letitých žebřících otevírá pěkný pohled na celou vesnici. Snímky jsou z roku 1984.

Jihovýchodní pohled - silnice procházející vesnicí směrem na Chodovou Planou – Plzeň.

Rybníky na návsi – „horní“ a „dolní“ – sehrály v 70. letech důležitou roli při formování vztahu vesnické mládeže ke sportu a zejména k hokeji.

Pohled na silnice kolem návsi, v pozadí je vidět areál JZD.

Pohled směrem jihozápadním na Horní Ves – Zadní Chodov.

Pohled severozápadní na silnici vedoucí do Drmoulu a dále směrem na Cheb.

„Dolní rybník“. Na něm se učili bruslit ti nejmenší.

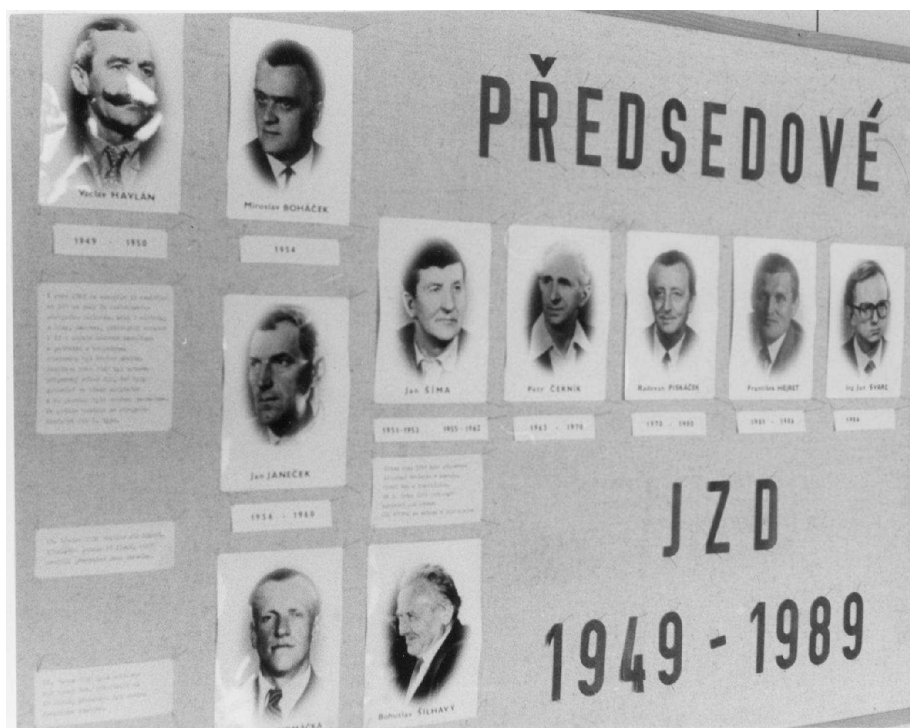
„Horní“ rybník byl určen pro ty větší a pokročilejší bruslaře. Byl vybaven dokonce dvěma sloupy se žárovkovým osvětlením, které prodlužovalo možnost pobytu na ledě. Tady se odehrávaly ty největší hokejové „mače“ mezi mužstvy okolních vesnic.

Historie i současnost sportu v Trstěnicích je úzce spojena se zemědělským družstvem ROZVOJ, bez jehož finanční a materiální podpory by se sport, provozovaný zejména později na vyšší úrovni, nedal realizovat.

Budova vedení ZD ROZVOJ Trstěnice, dříve známá pod názvem „Bayerovna“

Rozvoj sportu není myslitelný bez určité osobní podpory vedoucích zaměstnanců největšího zaměstnavatele v obci – předsedů JZD. Spolupráce mezi ZD a sportovci byla vždy oboustranně výhodná, mládež nabízela bezplatnou pracovní výpomoc, ZD na oplátku materiální zabezpečení sportu.

Bohužel, snímky předsedů JZD a ZD ROZVOJ se pro potřebu kroniky nedochovaly, a tak alespoň nedokonalá reprodukce nástěnky vytvořené při příležitosti 40. výročí zakládání jednotných zemědělských družstev.

Horní řada zleva Václav Havlák a Miroslav Boháček,
 Uprostřed zleva Jan Janeček, Jan Šíma, Petr Černík, Radovan Piskáček, František Hejret a
 Ing. Jan Švarc, dole zleva František Vomáčka a Bohuslav Šilhavý.
 V řadě předsedů pak pokračovali Ing. Karel Nevečeřal, až po současného předsedu,
 kterým je Ing. Göran Wohlrab.

Za nimi pak muž v pozadí, agronom, pozdější místopředseda JZD, člověk, který stál prakticky u všeho dění ve vsi, a tak není divu, že oblast jeho aktivit zahrnula rozhodující měrou i rozvoj sportu, pan Jaroslav Zeman.

Hovoříme-li o začátcích sportovní činnosti v Trstěnicích, je třeba vzpomenout jedné zvláštnosti a svým způsobem i jisté zajímavosti. Jsou to sourozenecké dvojice i trojice, které tvořily základ fotbalového i hokejového mužstva až do roku 1982. Dobrým základem tu byla výborná fyzická připravenost a šikovnost vesnických kluků. Vždyť fotbal a hokej představovaly ve své době sezónní sporty a kdo nechtěl zůstat stranou, naučil se obojí. Pochopitelně, že svoji roli tu sehrála postupná výměna generací ale i přesto se v mužstvu setkala řada bratrských dvojic, na potřebný počet doplněná „zbytkem“ vesnice.

Po prvních úspěších začali přicházet i přespolní hráči. Uvědomme si ale, že doprava se v létě i v zimě řešila vlastními prostředky, a tak pokud někdo přijel autem, byla to maximálně Škodovka Tudor. Ti, kteří se nevešli, jezdili i v zimě nejčastěji na kolech nebo na malých motocyklech. Po takovém přesunu sice pořádně vymrzli ale přesto pak zasedli do závěje na hrázi rybníka a obouvali brusle.

Přítomnost sourozence v týmu vzájemně hecovala, nikdo nechtěl být tím druhým, a běda, sáhl-li někdo ze soupeřů na bratra mimo rámec pravidel, to následovala zpravidla okamžitá exekuce... Pokusím se nyní připomenout hráče, kteří někdy hráli v jednom mužstvu se svým bratrem, a doufám, že prominou mé paměti ti, na které jsem nechtěně, ale přece jen po tolika letech nevzpomněl...

Jaroslav, Josef a František Zemanovi,
Jiří a Pavel Opavovi,
Václav a Jaroslav Benešovi,
Václav, Karel a Milan Matouškovi,
Josef a Karel Rotbauerovi,
Josef a Milan Vejpuský,
Petr a Luboš Černožorský,
Jiří a Miloš Vaníčkovi,
Mirek, Jiří a František Kůtovi,

V pozadí jsou kabiny na hřišti Baníku Zadní Chodov. Tady se o první fotbalové kroky žáčků ze Zadního Chodova, Kyjova, Trstěnic, Horní Vsi a dalších staral trenér František Janča, jehož rukama prošel každý trstěnický kluk, který někdy hrál fotbal. Na obrázku zleva Jaroslav Beneš, Jaroslav Toužimský, František Hromíř a dva neznámí.

Před utkáním s věčným rivalem z Drmoulu.
Zleva J. Toužimský, Jaroslav Beneš, mezi nimi drmoulský Leskovjan.

Po letech úspěšných, i po rocích, kdy se vše nedařilo tak, jak by si všichni představovali, je dnes trstěnický sport na úrovni, o jaké se daleko větším obcím, ba i městům může jen zdát.

Posuďte sami sbírku fotbalových a hokejových trofejí. Předvádí ji osoba nejpovolanejší, prezident TJ a dlouholetý hrající kapitán fotbalu i hokeje, Jaroslav Zeman:

Hokejový klub HC Farmáři Trstěnice vyhrává téměř pravidelně krajský přebor KP1 i KP2, fotbalové mužstvo B se natrvalo usadilo v okresním přeboru. Fotbalový celek žen hraje dokonce 2. národní ligu.

A co je považováno za největší úspěch? Jednoznačně je to účast fotbalového mužstva mužů A v Divizi – čtvrté nejvyšší celostátní soutěži v kopané – v sezónách 2004-2005 a 2006-2007. Dvakrát do divizní soutěže postoupilo, dvakrát sice opět sestoupilo ale lze si vůbec v obci se 350 obyvateli přát víc?